

Dr. Wines.

Kongressen i Stockholm og tidligere den i London ere vistnok ikke de første internationale forsamlinger, som have beskæftiget sig med straffevæsenet; men man må tilstå, at de resultater, der ere nåede ved de tidligere kongresser i Europa og Amerika, ikke tåle nogen sammenligning med dem, der nåedes ved hine to og som fremtiden endnu lover os som følger af kongresserne i 1872 og i 1878. Det skyldes for en stor del Dr. WINES' anstrengelser, hans arbejder, hans store personlige ihærdighed og hans utrættelige iver for straffevæsenets omordning, når alle ere enige om, at såvel i Stockholm som i London har kongressen udrettet noget alvorligt og varigt. Vi tro derfor at kunne skaffe vore „redegørelsers“ læsere og i særdeleshed dem, som have deltaget i hine kongresser, en glæde ved i begyndelsen af vort 2det bind at give en biografisk skildring af Dr. WINES, de internationale fængselskongressers befordrer.

ENOCH C. WINES, doktor i theologien og i retsvidenskaben, blev født i New Jersey i de Forenede nordamerikanske Stater den 17 Febr. 1806. Hans forfædre, der skrev sig fra Wales, udvandrede til Amerika før uafhængighedskrigen.

Dr. WINES' fader var forpagter og han selv deltog i

sine forældres arbejde til sit femtende år. Det ham så kære markarbejde styrkede og udviklede hans af naturen stærke konstitution, så at han til sit 70de år ikke havde kendt til en alvorlig sygdom.

Da han var 15 år, begyndte han at forberede sig til universitetet, hvor han efter glimrende eksaminer modtog sine grader i 1827, altså i en alder af 21 år. I 1828 åbnede han en skole i Washington, regeringens sæde, et foretagende, der lykkedes ham godt, men som han det følgende år opgav for at overtage stillingen som lærer for søkadetter, ombord i fregaten „Constellation,“ der var under udrustning til et krydstogt i Middelhavet. En af grundene til at han overtog denne post var den lejlighed, der frembød sig for ham til at besøge de lande i den gamle verden, hvis historie og traditioner han kendte fra sine klassiske studier. Især ønskede han at lære de vigtigste sydeuropæiske sprog.

Ved sin tilbagekomst til Amerika i 1832 udgav han sit første litterære arbejde, som udkom i to bind under titelen: „To og et halvt år ombord i den amerikanske flåde.“ Denne bog blev trykt i England og i Amerika og blev rost af de mest fremragende kritikere i begge lande.

På denne tid ægtede han Miss EMMA STRAUSBURY, ældste datter af ARTHUR JOSEPH STRAUSBURY, en mand af overlegen lærdom og indsigt og om hvem man kunde sige: „Non tetigit quod non ornavit.“ Datteren havde arvet ikke lidt af faderens begavelse.

I 1833 efterfulgte Dr. WINES sin gamle lærer i græsk, en af Amerikas betydeligste lærde, ROBERT B. PATTON, som bestyrer af seminariet Edgehill i Princetown (New Jersey), hvilken anstalt han tillige blev ejer af. Dette opdragelsesinstitut var indrettet efter gymnasierne i Tyskland, hvor Professor PATTON havde opholdt sig i nogle år for at uddanne sig i det græske sprog.

Seks år derefter modtog Dr. WINES en ny ansættelse nemlig som lærer ved en offentlig skole, der var grundlagt

i Philadelphia for på byens bekostning at give en højere undervisning til kommuneskolernes flinkeste elever. Medens han var lærer, det vil sige i et tidsrum af omtrent 20 år, udgav han forskellige værker om undervisningsvæsenet og skrev mange afhandlinger om samme genstand i forskellige tidsskrifter samt et stort antal mindre bladartikler. Af disse arbejder kan nævnes: „Bemærkninger om et system for den folkelige undervisning“; „Hvorledes skal jeg lede min skole?“ „Breve til de unge studenter“ og flere. Han stiftede tillige et tidsskrift under titelen: „Amerikansk pædagogisk tidende.“

Alle disse skrifter gjorde virkning på den offentlige mening og fremskyndede almueundervisningens reform. Men hvad der mest bidrog hertil var hans bemærkninger om VICTOR CONRINS bog om det preussiske undervisningssystem. Dette arbejde i forening med forfatterens afhandlinger og taler i forskellige offentlige forsamlinger og hans kollegers alvorlige bestræbelser havde omsider det resultat at indføre og fastslå et fuldstændigt system for normalskoler i de Forenede Stater, og på denne måde bidrog de følgelig overordenlig til udviklingen af landets skolevæsen.

I samme periode forfattede Dr. WINES et skrift på 700 oktavsider, betitlet: „Kommentarer til de gamle jøders love.“ Han havde allerede tidligere holdt forelæsninger over dette emne i Unionens vigtigste byer. Hovedøjemedet med dette arbejde var at påvise den særdeles folkelige karakter i de gamle jøders statsforfatning og at bevise, at den borgerlige friheds og de folkelige rettigheders væsentlige grundsætninger ere udtalte i den. Bogen var saa heldig at opnå de Forenede Staters første retslærdes og theologers bifald og ros og i Europa at fremkalde de mest velvillige bedømmelser, såvel i England som på kontinentet. — Der mangler endnu et bind af dette værk; et stort materiale er allerede samlet og forfatteren håber at få det udgivet inden sin død. Af første bind er der udkommet flere udgaver.

Fra 1849 har Dr. WINES i 10 år tjent kirken som præst, 4 år i staten New-York og 6 år i Pennsylvanien. I det sidste tidsrum var han desuden professor i græsk ved kollegiet i Washington.

I 1859 blev han kaldet til at bestyre en skole i staten Missouri. Denne stilling beklædte han i to år.

Fra 1859 til 1866 udgav Dr. WINES et stort antal theologiske skrifter.

I 1861 udbrød den amerikanske borgerkrig, som rystede landet i 4 år og bragte ulykker i større udstrækning end nogen anden kamp, som historien har optegnet. I Missouri var ødelæggelsen frygtelig og St. Louis' universitetet, som kun var to år gammelt, bukkede under for et stød, som også omstyrtede adskillige andre mere modstandskraftige instituter.

Dr. WINES forlod det vestlige og vendte tilbage til New York, hvor han modtog den ham tilbudte stilling som sekretær ved denne stats fængselselskab.

Det var dengang, i 1862, da han var 56 år gammel, at han begyndte på det, som han selv betragter som sin egenlige livsopgave: Reformen af fængselsvæsenet.

Fængselselskabet i New York blev stiftet i 1844 af nogle ansete mænd i denne stat med det formål at arbejde hen til fængselsvæsenets reform i almindelighed og særlig for at komme de løsladte fanger til hjælp. Siden dets stiftelse, altså i 35 år, har dette selskab udrettet betydeligt i begge retninger af dets program.

På den tid, da Dr. WINES blev selskabets sekretær, vare dets finanser ikke i den bedste forfatning. I de nærmest forudgående år havde dets indtægter ikke været 2000 dollars, men ved den ny sekretærs anstrengelser så selskabet snart sine indtægter forøgede til 10,000 dollars, et tal, der har holdt sig lige til nu.

I foråret 1869 foreslog Dr. WINES, foranlediget ved en meddelelse han havde modtaget i 1868 fra Grev SOLLOHUB, selskabet at sammenkalde i en af de europæiske hoved-

stæder en international kongres for at drøfte spørgsmålet om forbrydelsens forebyggelse og undertrykkelse.

Bestyrelsen tog forslaget under overvejelse men forkastede det af frygt for at det skulde mislykkes.

Denne beslutning af komiteen nedslog ikke Dr. WINES' mod og bragte ham ikke til at opgive tanken. For sin egen regning udstedte han en opfordring til en national fængselskongres, som skulde samles i Cincinnati i Oktober 1870, og til denne opfordring sluttede sig over hundrede af de Forenede Staters mest udmærkede navne, hvoriblandt mange af staternes guvernører, direktører for fængsler og reformskoler o. s. v. Kongressen valgte til sin præsident Sir RUTHESFORD B. HAYES. Denne udmærkede mand, dengang guvernør i staten Ohio, er de Forenede Staters nuværende præsident.

Resultaterne af denne kongres kunne deles i 4 klasser.

1. Modtagelsen af omtrent 40 afhandlinger om forskellige straffevæsenet vedkommende punkter.
2. Fremsættelsen af et antal af 41 principer, som grundlag for straffevidenskaben.
3. Dannelsen af et nationalt fængselselskab.
4. Vedtagelsen af en resolution, som går ud på, at kongressen må anse det tidspunkt for nået, da en international fængselskongres kan samles med sandsynlighed for et heldigt udfald.

Det ny selskab valgte til præsident en udmærket borger, HORATIO SEYMOUR fra New York og til sekretær Dr. WINES fra samme stat. For at kunne ofre al sin tid til det nys oprettede selskabs tjeneste tog Dr. WINES sin afsked som sekretær for fængselselskabet i New York.

Ved at tænke over det spørgsmål: af hvilke elementer bør den internationale kongres bestå — indså Dr. WINES, at det vilde være meget ønskeligt, at to elementer mødtes i forening, det ene et officielt, det andet et ikke officielt.

Han indså at det officielle element var nødvendigt, fordi, tænkte han, en reform ikke vilde kunne gennemføres

uden igennem lovgivningen, hvilket nødvendigt forudsætter velvillie og deltagelse hos regeringerne, som igennem det officielle element vilde blive holdt à jour med de vundne fremskridt i sagen såvel med hensyn til teori som praksis.

På den anden side forekom det ikke officielle element ham nødvendigt og ønskeligt for at give diskussionerne og beslutningerne en mere human, umiddelbar og uafhængig karakter.

Følgelig forelagde han de Forenede Staters kongres sagen og udvirkede en akt, som bemyndigede præsidenten til at udnævne en befuldmægtiget til at møde på den forelåede internationale kongres.

Præsident GRANT beærede Dr. WINES med at betro ham denne mission. Statssekretæren gav den befuldmægtigede et cirkulære til alle de Forenede Staters diplomatiske agenter og konsuler i Europa med opfordring til disse om af al magt at støtte ham i hans mission.

Forsynet med præsidentens brev og med det omtalte cirkulære begav Dr. WINES sig til alle de fremmede gesandter, der vare akkrediterede ved kabinettet i Washington, for at sikre sig deres bistand.

Disse høje embedsmænd imødekom uden undtagelse den dem meddelte plan og leverede Dr. WINES breve til deres respektive regeringer. Understøttet på denne måde både af sin egen regerings autoritet og af de fremmede staters gesandters sympati og velvillie indskibede Dr. WINES sig til Europa i Juli 1871. Han tilbragte 4 måneder i England og på kontinentet og forhandlede med de europæiske regeringer om deres deltagelse i kongressen, hvis sammentræden efter overenskomst med fremragende sagkyndige i de forskellige lande var bestemt til d. 3. Juli 1872. London blev valgt til mødested.

Udfaldet var fuldkommen heldigt. Overalt blev forslaget om en international fængselskongres vel modtaget, og da den samledes på bestemt tid og sted, viste det sig,

at kun en europæisk stat, nemlig Portugal, ikke var repræsenteret.

Dr. WINES vendte tilbage til de Forenede Stater i slutningen af den følgende November måned. De måneder, som forløb fra hans hjemkomst til kongressens åbning, d. v. s. til begyndelsen af Juli 1872, blev anvendte til at organisere og forberede selve kongressen. En centralkomite blev dannet i England ved Dr. WINES' foranstaltning, i overensstemmelse med det britiske selskab for de sociale videnskabers fremme, under forsæde af Lord CARNARVON og støttet af udmærkede mænd såsom GLADSTONE, ærkebiskoppen af Canterbury, (senere kardinal) MANNING, Sir JOHN PARKINGTON (nu Lord HAMPTON), Sir CHARLES ADDERLY (nu baron af Norfolk), Sir WALTER CROFTON, Oberstløjtnant CANE, N. BARWICH BAKER, Miss. MARIA CARPENTER og flere andre ikke mindre udmærkede personer. På Dr. WINES' forslag dannede der sig andre steder nationale komiteer, gennem hvilke de andre europæiske lande deltog i det samme værk. Doktoren underholdt en levende korrespondance med regeringerne, de nationale komiteer, de amerikanske gesandter og hele verdens sagkyndige. Mange cirkulærer kom der fra Dr. WINES. Et af dem indeholdt en række af spørgsmål til regeringerne for at få underretning for kongressen om den tilstand, hvori fængselsvæsenet befandt sig i hvert enkelt land. Ved dette cirkulære tilvejebragtes for kongressen en anelig samling af værdifulde oplysninger og forslag af stor vigtighed om forskellige forhold.

Da kongressen samledes i Juli 1872 talte den henved 400 tilstedeværende medlemmer, hvoraf henved 100 vare sendte af de respektive regeringer og de engelske kolonier.

Førend kongressen i London skiltes, valgte den en international fængselskommission, hvis første hverv var at sammenkalde en ny kongres, når den fandt det hensigtsmæssigt. Dr. WINES blev udnævnt til præsident for denne kommission. Han delte med sine kolleger de arbejder og bryderier, som en kongres, organiseret som den i Stockholm,

der holdtes fra den 20de til den 26de Avgust 1878, og som i en uge udførte et arbejde, der syntes at måtte udkræve meget længere tid, må medføre. Fra nu af kan man forudse, hvor meget godt den da udstrøede rige sæd vil frembringe allevegne. Fremtiden skal vise os dens frugter.

I de 16 år, som Dr. WINES har helliget til fængselsvæsenets reform, har han udgivet en stor mængde årlige beretninger, rige på vigtige oplysninger og drøftelser. Hver af dem er på 5 til 700 oktavsider og de udgøre i alt 10,000 sider.

Antallet af bind, som han har udgivet om undervisningsvæsenet, theologien, fængselsreformerne og andre emner, er omtrent 40.

På de rejser, Dr. WINES har gjort i Amerika og Europa for fængselsvæsenets skyld, har han tilbagelagt en vej-længde af over 150,000 engelske mil, hvad der på det nærmeste svarer til jorden 6 gange rundt. —

De sidste to sider af den bog, hvoraf foranstående biografi er oversat, indeholde en nekrolog, undertegnet „den internationale fængselskommission“, hvori mældes, at Dr. WINES er død i Cambridge (Massachusetts) den 10de December f. å.

„Skønt Dr. WINES“, siges der, „havde nået en høi alder, havde vi dog ikke ventet, at en mand, så kraftig som han endnu var på kongressen i Stockholm, såsnart skulde gå bort, og at den biografiske notis, som vi have sat i spidsen for dette bind, skulde blive en nekrolog. Tværtimod vi glædede os ved håbet om at gense ham i Rom og håbede endnu længe at kunne drage nytte af hans iver, hans udholdende energi, hans lærdom og erfaring til bedste for fængselsvæsenets reform“.
